FOLKETINGETS OMBUDSMAND

Nyhed

Ombudsmand kan ikke kritisere afslag på at forlænge humanitær opholdstilladelse

6. maj 2020

Ombudsmanden kan ikke kritisere, at Udlændinge- og Integrationsministeriet afslog at forlænge opholdstilladelsen for en alvorligt syg mand fra Afghanistan, som blev pålagt at rejse ud af Danmark.

Det er konklusionen i ombudsmandens undersøgelse af en af de sager, som blev genoptaget i lyset af den såkaldte Paposhvili-dom fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Det centrale spørgsmål i sagen har været, om manden, der lider af en alvorlig sygdom, har adgang til den nødvendige behandling i Afghanistan, herunder om han har råd til behandlingen. Det mente Udlændinge- og Integrationsministeriet, at han havde. Derfor fik manden afslag på at få forlænget sin opholdstilladelse.

Efter ministeriets oplysninger var den livsnødvendige behandling tilgængelig i Kabul og kostede ca. 125 kr. om måneden. Manden var i 30'erne, fysisk velbefindende og uden nedsat erhvervsevne. Ministeriet vurderede også, at han havde et familiemæssigt og socialt netværk i Afghanistan, som ville kunne bistå ham.

"Min opgave i denne sag har først og fremmest været at se på, om Udlændinge- og Integrationsministeriet har undersøgt sagen godt nok og inddraget de relevante forhold i sin afgørelse. Det mener jeg, at ministeriet har gjort. Jeg har i den forbindelse heller ikke grund til at kritisere ministeriets bedømmelse af forholdene i Afghanistan og dermed den konklusion, ministeriet er kommet til," siger ombudsmand Niels Fenger.

Den afghanske mand rejste frivilligt ud af Danmark og tilbage til Afghanistan ved udgangen af 2019 efter myndighedernes afslag.

Se ombudsmandens udtalelse.

For yderligere oplysninger:

Folketingets Ombudsmand, Niels Fenger, tlf. 42 47 50 91

Områdechef Jacob Christian Gaardhøje, tlf. 33 13 25 12

FAKTA

Sagens forløb

- En mand fra Afghanistan indrejste i Danmark i 2010.
- Justitsministeriet (nu Udlændinge- og Integrationsministeriet) meddelte i 2013 manden humanitær opholdstilladelse i Danmark. Ministeriet lagde til grund, at han led af en alvorlig sygdom, der krævede løbende behandling, som ikke var tilgængelig i Afghanistan.
- I maj 2015 afslog Justitsministeriet (nu Udlændinge- og Integrationsministeriet) at forlænge mandens humanitære opholdstilladelse, fordi ministeriet lagde til grund, at den nødvendige behandling nu var tilgængelig i Afghanistan.
- I 2017 blev manden tvangsmæssigt udsendt til Afghanistan.
- I januar 2018 genoptog Udlændinge- og Integrationsministeriet behandlingen af mandens sag om humanitær opholdstilladelse i lyset af den såkaldte Paposhvili-dom fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Som følge heraf genindrejste manden i Danmark i januar 2018.
- I maj 2019 afslog Udlændinge- og Integrationsministeriet på ny at forlænge udlændingens humanitære opholdstilladelse i Danmark.
- Udlændinge- og Integrationsministeriet besluttede i oktober 2019, at manden kunne tildeles reintegrationsstøtte for op til 20.000 kr. i forbindelse med sit ønske om frivillig hjemrejse til Afghanistan. I forlængelse heraf traf ministeriet afgørelse om, at han også kunne tildeles udvidet støtte til særlige behov i form af et års gratis medicin og behandling.
- Ministeriet afslog i november 2019 at genoptage sagen.

- Manden udrejste frivilligt til Afghanistan i december 2019.

Paposhvili-dommen
Ved dom af 13. december 2016 i sagen Paposhvili mod Belgien (klagesag nr. 41738/10) fandt Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, at det ville have været en krænkelse af bl.a. artikel 3 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, hvis Belgien havde udsendt den georgiske statsborger Paposhvili – der havde leukæmi og en forventet levetid på tre måneder ved ophør af behandling – til hans hjemland. Det skyldtes bl.a., at Belgien ikke havde overholdt sin pligt til at undersøge, om der var medicin tilgængeligt i hjemlandet.

En række hensyn og omstændigheder skal efter Paposhvili-dommen indgå i vurderingen af, om en alvorligt syg udlænding har adgang til at modtage den nødvendige behandling i sit hjemland. Der skal – ud over en vurdering af den generelle tilgængelighed af behandlingen i hjemlandet – foretages en vurdering af behandlingens faktiske tilgængelighed for den pågældende i hjemlandet, hvori omkostninger, socialt og familiært netværk samt afstand skal indgå.

Hvis der foreligger alvorlig tvivl med hensyn til konsekvenserne for den alvorligt syge udlænding i tilfælde af udsendelse, har den udsendende stat – efter Paposhvili-dommen – pligt til at opnå en individuel og tilstrækkelig garanti fra hjemlandet om, at behandlingen eksisterer og vil være tilgængelig for udlændingen, inden udsendelse gennemføres.

Ombudsmanden afsluttede i 2019 en generel undersøgelse af Udlændinge- og Integrationsministeriets handlinger for at rette op efter Paposhvili-dommen (FOB 2019-15). Ombudsmanden fandt, at ministeriet har gjort tilstrækkeligt for at rette op efter dommen. Redegørelsen omfatter ikke ministeriets behandling af de konkrete sager, som blev genoptaget i lyset af Paposhvili-dommen. Du kan læse redegørelsen her.